

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مبارزه میان انسان و شیطان به درازای قدمت خود انسان می باشد. خداوند اولین دشمن انسان را شیطان معرفی می کند:

{ أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ } یس - ۶۰

(ای فرزندان آدم آیا به شما سفارش نکردم که شیطان را پرستش نکنید زیرا او برای شما دشمنی آشکار است.) نخستین اقدام این دشمن خدا و خلق خدا گرفتن انتقام از انسان بود. زیرا عامل بیرون انداختن خود را از رحمت خدا، انسان می دانست. اما بشنوید سخن شیطان به خداوند را: { قَالَ قَبِيزَتِكَ لَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلِصِينَ } ص - ۸۲ و ۸۳ ((شیطان به خدا) گفت: به عزت و عظمت سوگند که همه آنان را گمراه خواهم کرد. مگر بندگان مخلص ایشان را) برادر و خواهر گرامی، شیطان به عزت خداوند سوگند خورد که انسانها را گمراه خواهد کرد. حال بینیم که انسانها در مقابل شیطان چگونه رفتار می کنند. به طور کلی می توان انسانها را به دو گروه تقسیم کرد: ۱- گروهی که با شیطان به مبارزه بر می خیزند. و در واقع دوئل اصلی شیطان با اینان است. شیطان متوجه شد که هر کس آگاهانه و مخلصانه به دین خداوند متوسل شود و به او توکل کند، او توانایی فریب دادن و گمراه نمودنشان را ندارد. بلکه تنها بر کسانی می تواند تسلط یابد که دوستی و ولایت شیطان را بپذیرند. به آیه قبل دقت نمایید: (گفت: به عزت و عظمت سوگند که همه آنان را گمراه خواهم کرد مگر بندگان مخلص ایشان را) بندگان مخلص خداوند کسانی هستند که خداوند را دوست می دارند. سوالی

پیش می آید: اگر از تک تک انسانها پرسیده شود که آیا خداوند را دوست می دارید یا نه، می توان گفت که پاسخ همه آنان مثبت خواهد بود. پس آیا تمام آن افراد، بندگان مخلص خدا هستند؟

در پاسخ می گوئیم که ادعای دوستی با خداوند از جانب بسیاری از انسانها دروغی بیش نیست. امام ابن قیم می فرماید: (کسی که حقیقتا خدا را دوست دارد باید آنچه را خدا دوست می دارد او نیز دوست بدارد، و آنچه را خدا دوست ندارد، او هم دوست نداشته باشد.)

خداوند می فرماید: { يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ } مائده - ۹۰

(ای مومنان، می خوارگی و قماربازی و بتان و تیرها، پلید و از اعمال شیطانند. پس از آن ها دوری کنید تا این که رستگار شوید.) این در حالی است که برخی از ما مسلمانان، به اعمال فوق که خداوند ما را از آنها باز داشته است، علاقه داریم و در مجالس و محافلمان، در گشت و گذارمان و در جمع دوستانمان، آنها را همراه خود داریم و... با این حال می گوئیم که خدا را دوست می داریم. خواننده گرامی باید به شما بگویم که این عشق و علاقه دروغ مضحکی بیش نیست.

خداوند می فرماید: { ...أَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ } بقره - ۲۷۵ (...خداوند خرید و فروش را حلال کرده و ربا را حرام نموده. پس هر کس اندرز پروردگارش به او رسید و دست

کشید، آنچه (از رباخواری) قبلا بوده از آن اوست و سر و کارش با خداست، اما کسی که (به رباخواری) برگردد، اینگونه کسان دوزخیانند و جاودانه در آن می مانند.) خواننده گرامی، اگر شخصی رباخوار را دیدید که دم از عشق و علاقه به خدا می زد، حرف او را باور نکنید، چرا که خداوند رباخواری را حرام کرده و به او وعده جهنم داده است.

پس ادعای حب خداوند ساده ولی نمایان شدن آن در عمل سخت است. یکی از مظاهر محبت به خداوند آن است که دوستدار خدا نتواند مردم را در حال ارتکاب گناه و اشتباه در حق پروردگار متعال ببیند. و حداقل در قلب خود نسبت به انجام آن کار ناراحت و نگران باشد. و محبان خداوند بهنگام مرتکب شدن خطا و اشتباه، فوری به سوی خدای خود بازمی گردند و از او طلب آمرزش می کنند. چنانچه قرآن می فرماید: { وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ... } ال عمران - ۱۳۵

(و کسانی که چون دچار گناه شدند یا بر خویشتن ستم کردند، به یاد خدا می افتند و آمرزش گناهانشان را خواستار می شوند...)

۲- گروه دوم کسانی هستند که کاری به خدا ندارند و در بست در اختیار دلشان و شیطان هستند. هر آنچه به مذاقشان خوش آید، انجامش می دهند و کاری ندارند که خداوند در آن باره چه می گوید. در میان این انسانها و شیطان، دوئل و جنگی وجود ندارد بلکه هر چه شیطان و دلشان به آنها دستور داد، آنها آن را با کمال میل انجام می دهند. آنان بنده دلشان و شیطان هستند نه بنده خدا. خداوند در مورد آنان می فرماید: { اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ

مبارزه پایدار

سلسله بحث های قرآن و سنت ۲

خرداد ۱۳۹۱

پیشاپیش (چیزی) می فرستادم. در آن روز از رفاقت و همزیستی با همنشینان بد بشدت اظهار ندامت می کند. قرآن می فرماید: { حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا قَالَ يَا لَيْتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ الْقَرِينُ } زخرف - ۳۸

(شخص به دوستش) می گوید: کاش میان من و میان تو، به اندازه مشرق و مغرب فاصله بود. چه همنشین و هم دم بدی است. قرآن از زبان او می گوید: (و در آن روز ستمکار هر دو دست خویش را به دندان می گزد و می گوید: ای کاش با رسول خدا در راه رضای خدا حرکت می کردم. ای وای بر من، کاش فلانی را به دوستی نمی گرفتم، بعد از آنکه قرآن بدستم رسیده بود مرا گمراه کرد. برآستی شیطان انسان را خوار و ذلیل می دارد.) فرقان - ۲۷ و ۲۸ و ۲۹

آری اکنون (در روز قیامت) برای او این حقیقت مشخص می گردد که شیطان در واقع او را فریب داده و یار و یاور او نبوده است. اما در آنجا دیگر (ای کاش گفتن) چه فایده ای دارد؟ این یک عذاب جاودانه ای است که انتظار آن می رفت و این زبان آتش دوزخ است که مشتاق و علاقه مند یکباره قورت دادن و بلعیدن اجساد است که در دنیا از شیطان اطاعت و فرمانبرداری می نمودند و به پروردگار خود پشت می کردند.

کمیته فرهنگی

مسجد حضرت عایشه (رضی الله عنها) جناح

پیشنهادات و انتقادات:

شماره پیامگیر (SMS): ۰۹۱۷ ۸۶۴ ۸۱۰۰

پست الکترونیک (E-mail): m_aisha10@yahoo.com

۱۹ خرداد ماه ۱۳۹۱

الشَّيْطَانُ قَاتِلَهُمْ ذَكَرَ اللَّهُ أُولَئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ } مجادله - ۱۹
(اهریمن بر آنان چیره گشته و یاد خدا را از خاطرشان برده است. اینان حزب اهریمن هستند. هان قطعاً حزب اهریمن زیانکار و زیانبار هستند.)

اما نتایج پیروی از شیطان چیست؟

خداوند می فرماید: (...وَمَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرًا نَافِعًا مَبِينًا) نساء - ۱۱۹

(...و هر که اهریمن را به جای خدا، دوست و سرپرست خود بگیرد، به راستی زیان آشکاری کرده است.) بدون شک اگر ما، به انجام کارهایی عادت کنیم که خداوند از آن راضی نباشد و اگر چنانچه توجه به خداوند در زندگی ما جایی نداشته باشد، ما شیطان را دوست خود قرار داده ایم. و همچنین هنگامی که ابلیس به خداوند گفت: که به سراغ آنها می روم و بیشتر آنان را سپاسگذار نخواهی یافت، خداوند در جواب فرمود: (سوگند می خورم دوزخ را از تو و از همه کسانی پر سازم که از تو پیروی کنند.) اعراف - ۱۸

کسانی که در دنیا فریب شیطان و شیطان صفتان را خورده و فرمایشات خدا و رسول خدا ﷺ در زندگی او جایی نداشته بود و از هیچ گونه اعمال ناشایستی پرهیز نمی کردند، در روز قیامت اظهار پشیمانی می کنند چنانچه قرآن می فرماید:

{ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ وَأَنَّى لَهُ الذُّكْرَى يَقُولُ يَا لَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي } فجر - ۲۳ و ۲۴

(در آن روز انسان به خود می آید ولی چنین به خود آمدنی کی سودی به حال او دارد؟ خواهند گفت: کاش برای زندگی خود